

ד"ר' יעל דמבינסקי

מומחית לפסיכיאטריה

חוות דעת פסיכיאטרית

עדי עובד ת.ז. 201170610

ניסיון רפואי:

בוגרת בית הספר לרפואה אוניברסיטת ת"א 1999

2004-2009 התמחות בפסיכיאטריה, מרכז לבריאות הנפש באר יעקב

2010-2012 סגנית מנהלת יחידת טיפול יום חיב"ה בבית חולים "מעייני הישועה" ופסיכיאטרית

במרפאת חיב"ה, מעייני הישועה, אחראית וועדות סל שיקום.

2012-2014 רופאה בכירה במרפאה לבריאות הנפש חולון ויועצת בחדר מיון איכילוב

כיום - רופאה בכירה במערך הפסיכיאטרי איכילוב, אחראית תחום הפרעות חרדה

פסיכיאטרית מלווה הוסטל "בית אביב"

בעלת קליניקה פרטית

כתיבת חוות דעת מטעם הנתבעים, תובעים וסנגוריה משפטית מאז 2012

אני החתומה מטה, ד"ר יעל דמבינסקי, בעלת רישיון מספר 33367 ורישיון מומחית בפסיכיאטריה מספר

28185, מעידה ומאשרת כי בדקתי את הנ"ל ב-17.5.2024 במרפאתי בתל אביב.

כמו כן, לצורך הכנת חוות הדעת, עיינתי במסמכים הבאים:

מסמכים מתיק רפואי בית חולים וולפסון

מסמכים מתיק רפואי בית חולים בלינסון

מסמכים מתיק רפואי מרכז לברה"נ יפו

מסמכים מתיק רפואי קופ"ח

מסמכים מתיק המל"ל

תולדות חיים:

יליד 1990, ישראל, נשוי טרי, חשמלאי במקצועו, עובד כמנהל תפעול "בחברה הנותנת מכלול פתרונות ניהול של WeWork אחראי על 15 בניינים של משרדי הייטק", במשרה מלאה. השני מבין ארבעה, סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה ושירות צבאי מלא בגבעתי כחובש, מ"פ, סמ"ל ורס"פ. לאחר השחרור עבד בהתקנת מעקות זכוכית ואלומיניום במסגרת עבודה מועדפת, טס לתאילנד, חזר לארץ וחזר לעבוד האלומיניום, "סוג של עצמאי, הייתי מטוס! ילד בן 24 שעושה הרבה כסף כי אני אדם של רק לעבוד ולעבוד". בהמשך טס ל-3.5 חודשים לדרום אמריקה, חזר כדי להתגייס ל"צוק איתן". למד 3.5 שנים הנדסאי חשמל במכללת אפקה ובמקביל עבד בעבודות מזדמנות (שטיפת מכונות, שליח), באותה תקופה, במהלך שירות המילואים, נפצע בברך ונזקק להתערבות ניתוחית, לדבריו, לא הוכר כנכה משרד הביטחון. אחרי 10 חודשים "שהיה מושבת", בשל הפציעה, החל לעבוד כחשמלאי אחזקה בחברה, "הוכחתי את עצמי שם, אני עובד טוב!" אך נאלץ לעזוב את העבודה כדי לטוס עם אביו לסן דייגו שם עבר האב ניתוח השתלת ריאות והוא סעד אותו במשך 10 חודשים. כשחזר לארץ, ביולי 2021, החל לעבוד כמנהל פרויקטים ב-WeWork, שם אירע התאונה הנדונה, כשבאותה תקופה גם היה מאורס.

שולל תחלואה נפשית קודמת.

מטופל בגראס רפואי מאז הפציעה בברך במהלך שירות המילואים.

מפרשת המקרה:

ב-4.11.2021, במהלך עבודתו, התחשמל מכבל ונפגע בידו הימנית, בעת הפציעה הלין על חולשה כללית, פליטציות, כאבים באמה ימנית וירידה בתחושה באצבעות היד, פונה לבית חולים וולפסון שם התרשמו מכוויה ממכת חשמל דרגה II באמה ימנית והוא טופל בהתאם.

לדבריו: "קצת לפני 4.11 אחד הקבלנים היה צריך לפרק שלט ניאון, שלח מישהו שהוא לא חשמלאי וזה חתך את הכבל וטמן בקיר, כשכבל חשמל משוחרר נוצרת השרייה ואם הוא עובר ליד כבל של שמע זה גורם לרחש. מנהלת הבניין התלוננה על הרחש, ב-4.11 הגעתי לבניין אחרי עבודת לילה, כשלא הייתי אמור לעבוד, מנהלת הבניין ביקשה, אני אדם עם over מוטיבציה לתת, הגעתי לשם כי שכחתי מפתחות יחידים של הבניין בכיס, המנהלת תפסה אותי בשתיים וחצי, תבדוק, תבדוק, ירדתי למטה, פתחתי בקיר פתח כזה (מדגים) היה שם מריכף לבן שמניסיוני בעבודות חשמל מזוהה ככזה שמעביר כבלי תקשורת, התחלתי לדחוף את הצמר סלעים שיש בקיר גבס כדי לחפש מריכף ירוק, עכשיו אני יודע שבמריכף לבן אין חשמל, הכבל זז, נתפס לי על היד באזור

המרפק, יש נקודת כניסה ויציאה, זה מה שהסבירו לי בבית חולים, ומאז מתחיל האירוע הכי מוזר שהיה לי בחיים! אני מתחיל לצרוח כמו משוגע וכולם עליי, המרחק שלבוא להציל מישו הוא כלום, אז כולם עליי ואז כאילו מישו לחץ לי סטופ על המוח, אני מסתכל על היד, גם עכשיו יש לי צמרמורת בראש, אני רואה את כל היד שלי עם אורות לבנים כמו ברק שיורד מהשמיים, רואה צבע כחול שיורד לי על היד, אני עולה באש, מריח כמו תרנגולת צלוייה, עולה ממני עשן, צריבה כמו סטייק על המנגל ואני מסתכל על היד ומרגיש שאני לא פה, מרגיש שאני יושב על החוף וכל החיים שלי עוברים בסרט נע. באוזן השנייה אני שומע כאילו מישו לוחש לי שיש לך שנייה להתנתק מהכבל אחרת אתה לא חוזר הביתה היום! כשחשמל נתפס הוא מכווץ שרירים ואני מנסה להשתחרר מהכבל, מוריד את היד למטה אבל הכבל מחזיר אותי חזרה אליו וברגע הזה אבד לי הזיכרון, בניסיון שני כנראה הצלחתי להשתחרר ממנו, התנתקתי וכולם מאחורה בהלם. אני לבן כמו סיד, מבולבל לא ידוע מה קורה איתי. המנהל שלי רצה לפנות אותי באמבולנס אבל לא רציתי, לא יודע להסביר שטות, מחשבות על פקקים וכאלה, נסעתי על קטנוע לבת ים ומשם פיננו אותי לבית לחולים. במיון הראשוני בבת ימן אחרי שאמרתי שהתחשמלתי אמרו לי, עוף מהר לבית חולים, אני מגיע לבית חולים, לוקח מספר כמו תמים ומחכה לבדיקות אבל כשהבינו שהתחשמלתי מיד זירזו את הכל, הייתי שם שבע שעות, הרופא אמר לי שהוא לא מבין איך אני עוד על הרגליים! אבא בא לאסוף אותי, זה היה בדיוק שנה ושבע אחרי הסיפור שלו! למחרת קמתי הנחתי תפילין ובכיתי כמו תינוק, בכלל אחרי זה בכיתי שבועיים ללא הפסקה. שלחו אותי לפסיכיאטר שאמר שזו תגובה דיסוציאטיבית, שהגוף מתנתק. ואת צריכה להבין כל המקרה היה 3 שניות!!! הייתי חודשיים בחופשת מחלה כשכל התקופה הזו הייתי יוצא להליכות של 10 ק"מ כל יום, זה היה הזוי, זה היה חורף ולי היה כל כך חם. ביטלתי גם אירוסין, היינו אומרים להתחתן אבל ביטלתי, גם כי היא לא הייתה שם בשבילי גם כי הרגשתי שזה לא זה, עברתי את זה לבד. מאז יש לי חלומות שלא יכול להסביר לך מה אני עובר בלילות אני עדיין קופץ מדי פעם, השינה שלי קלה ישן חמש שעות וזהו. כבר קרו לי כמה מקרים עם הבת זוג הנוכחית, שבילילה לפעמים אנחנו ישנים עם ידיים תפוסות ואז אני חולם שהיד שלה זה הכבל ואני מתעורר עם קוצר נשימה ומפחד לחזור לישון. היא גם אומרת שמתוך שינה אני אלים ותמיד כשהיא באה להעיר אותי דבר ראשון אני מתנגד. 90% מהזמן שאני הולך ברחוב אני מוכן לפעולה (מה זאת אומרת?) תמיד דרוך. מאז לא חזרתי לעבוד בחשמל, ממנהל פרויקטים הפכתי להיות מנהל תפעול, אחראי על כל הלקוח הזה, יש לי 10 עובדים. פעם גם כשהייתי שכיר הייתי עושה מדפי פעם עבודות חשמל, היום לא מתקרב לזה. הרבה דברים שעשיתי פעם אני כבר לא עושה, כשלקוח מבקש ממני משהו, אפילו להיכנס לחדר חשמל מבודד, זה עושה לי צמרמורת, גם לשקעים אני לא מתקרב, פעם הייתי עם עובד שלי שהוא חשמלאי מתחיל ודמיינתי כמו ניצוצות שיוצאים כמו אלו שהיו לי על היד. הייתי בכמה קבוצות בבריארות הנפש ברבי מברכך (מרפאה לברה"נ), כמעט שנה אבל אני הגעתי לתקופה של 8 חודשים, זו הייתה

קבוצה של נפגעי תאונות עבודה ותאונות דרכים, היה לי מאוד קשה לשבת שם, כל אחד והסיפור שלו, כולם מדברים אותו דבר, הזיכרונות, הסיוטים, פחד ממוות, רצו להכניס אותי לעוד קבוצה של רגשות אבל לא הלכתי כי לא רוצה לשמוע דברים של אחרים. (לפסיכיאטר הלכתי?) הפסיכיאטר הראשון שבדק אותי ממש בצמוד למקרה ואח"כ היית אצל ד' שוורץ ב"רבי מבכרך" (מרפאה לברה"נ) שאמרה לי ללכת לקבוצה. (טיפול תרופתי?) לא, רק קנביס, נתנו לי בהתחלה ציפרלקס ומירו וכל כדור שינה אפשרי וגם עם הקנביס ובאיזשהו שלב כדורי שינה לא עשו לי טוב, הייתי קם כמו סמרטוט כי אני לוקח גם קנביס ולגבי הכדורים נגד דיכאון וחרדות זה לא משהו שאני רוצה להתרגל אליו אז נשארתי רק עם הקנביס שעושה לי טוב ומרגיע אותי, אבל תמיד יש את ההתלקחות, אני מאוד עצבני ולפעמים יוצא החוצה בצורה שאני לא אוהב את עצמי. (אז מה מפריע היום?) הלילות, ההבנה שיכולתי ללכת מהעולם הזה, הפחד מלעבוד במקצוע הזה, פעם הייתי מסיים יום עבודה כשכיר אבל יוצא להשלמת הכנסה, היום אין לי את זה, עבדתי אז בחשמל ובמיזוג, יכולתי להניב הרבה כסף אבל היום לא מתקרב לזה אם זה מהפחד, חלומות, עצבים, אני אימפולסיבי, גם בעבודה אומרים לי את זה, שאם לא הייתי אימפולסיבי הייתי משהו!, אני מתעצבן בשנייה אם משהו לא הולך בקו שלי אני מתפרץ, את הצלקת אני רואה כלי יום מול העיניים וקורא לה השער לגן עדן, פעם היא הייתה הרבה יותר מגעילה. יש לי בעיה עם כל העצב האולגרי, היד נרדמת לי בלילה, נפגע לי כל נושא הספורט, הייתי משחק מטקות 3-4 שעות כל פעם, כבר שלוש שנים שלא שיחקתי מטקות, תקופה ארוכה שלא הייתי הולך לגלוש היום אני הולך למרות שכואב לי, עליתי משקל 8-4 ק"ג!".

חודשיים לאחר האירוע פנה לדר' הכהן, פסיכיאטר בקופ"ח, שהתרשם מקליניקה בטר חבלתית והמליץ על עלייה במינון המירו ל30 מ"ג, התחלת טיפול בציפרלקס עם עלייה הדרגתית ל10 מ"ג והפנייה לפסיכותרפיה. בהמשך עבר לטיפול במרפאה לברה"נ יפו, אובחן כסובל מהפרעת הסתגלות ובמשך שנה היה בטיפול קבוצתי שם.

וועדת המל"ל התרשמה מהפרעת הסתגלות וקבעה לו 5% נכות לצמיתות.

דר' יעל דמבינסקי

מומחית לפסיכיאטריה

בדיקה

נראה כפי גילו, מסודר בהופעתו, משתף פעולה בבדיקה, מודע צלול, התמצאות תקינה, אפקט מלא, מתגונן מעט דרמטי, כשתיאר את המקרה ניכרת הייתה מצוקה נפשית, ללא הפרעות במהלך החשיבה. עיקר דבריו מופיעים בפרשת המקרה. כשנשאל על אובדנות ענה ש"היו מחשבות", בוחן מציאות ושיפוט תקינים, תובנה קיימת.

לסיכום

יליד 1990, שבנובמבר 2021, במהלך עבודתו, התחשמל מכבל ונפגע בידו הימנית, פונה לבית חולים וולפסון, שם התרשמו מכוויה ממכת חשמל דרגה II והוא טופל בהתאם. ללא תחלואה נפשית קודמת, לציין כי עוד בטרם התאונה, נעזר בקנביס רפואי על רקע פציעה פיזית במהלך שירות מילואים. מאז התאונה, לצד התמודדות עם הפציעה הפיזית והשלכותיה, מתאר גם הפרעות בשינה עם סיוטים ליליים, פלאשבקים, זיכרונות ומחשבות חוזרות על האירוע, הימנעות ממאזכרים של האירוע, אימפולסיביות ונטייה להתפרצויות. פנה לסיוע נפשי, ניסה טיפול תרופתי אך הפסיק, היה כשנה בטיפול קבוצתי ל-PTSD אך לדבריו, לא המשיך בשל הקושי להתמודד עם הטראומות של האחרים. בבדיקתו, ללא עדות למצב אפקטיבי מאג'ורי, מתאר תסמינים פוסט טראומטיים מלווים בפגיעה תפקודית, נכון כי הוא עובד כיום במשרה מלאה בתפקיד בכיר אך לא ניתן להתעלם מהעובדה כי בשל האירוע, נאלץ להפסיק לעבוד במקצועו כחשמלאי, לא כמקצוע ראשי ולא כהשלמת הכנסה. לאור האמור לעיל נכותו הנפשית המיוחסת לתאונה הנדונה הינה בשיעור 12.5% לפי סעיף 34ב'(2-3) לתקנות המל"ל, לצמיתות.

תעודה זו מוגשת על ידי לשם הגשתה כראיה לבית המשפט. הנני מצהירה בזה כי ידוע לי היטב שלעניין הוראות החוק הפלילי בדבר עדות שקר בשבועה בבית המשפט, דין תעודה זו כשהיא חתומה על ידי כדן עדות שבשבועה בבית המשפט.

ד"ר יעל דמבינסקי
פסיכיאטריה
מ.ר. 33367
מ.ר.מ. 13185
דר' יעל דמבינסקי

22.5.2024